

عنوان مقاله:

ضرورت و جایگاه امام معصوم در سلوک عرفانی با تکیه بر کتاب و سنت

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امیر دیوانی - دانشیار گروه فلسفه

محسن کربلایی نظر - دانشجوی دکتری تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب قم

خلاصه مقاله:

از دغدغه های بسیار مهم دانش عرفان، تبیین کیفیت به فعلیت رساندن استعدادهای انسان و نحوه رسیدن او به غایاتش است. اهل عرفان با اثبات ضرورت سلوک عرفانی، گام نهادن در این مسیر را بهترین راه حل برای رسیدن به هدف مذکور می دانند. این مقاله می کوشد نسبت امام معصوم با سلوک الی الله را از دو منظر بررسی کند: ارتباط امام معصوم با صراط سلوکی؛ و رابطه امام معصوم با سالک. امام معصوم مقوم صراط سلوکی است و شان و منزلت وی در سلوک عرفانی، با نبی اکرم یکسان است. از این رو، منزلت امام معصوم با هیچ یک از انسان ها قیاس پذیر نیست و تمامی انسان ها برای تقرب الی الله نیازمند او هستند. او قادر است سالکان را در صراط سلوکی هدایت کند. ارشاد دیگر سالکان نیز فقط به واسطه استمداد از امام معصوم تصورپذیر است. هدایت از جانب امام معصوم در صراط سلوکی به نحو ارائه طریق و ایصال الی المطلوب تحقق می پذیرد

کلمات کلیدی:

قرآن، سنت، پیامبر اکرم ۹، امام معصوم، سلوک عرفانی، استاد سلوک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432228>

